

آهنگر

سال اول شماره ۱۵ سهشنبه ۵ تیر ۱۳۵۸

چرا نصیر افراسندر از سر در آهنگر بودند؟
جنگ با همسایگان یک توطن است...
تو را گفتند بودیم، هوراکنی تکفیر صحبت زشورا کنی
سخنرانی نخست وزیر دولت شماره هوقت سه
لهرانی در خدمت انقلاب اسلامی قرار گرفت سه

تهرانی - جانی ها ... من بهای شماها از ملت خجالت می کشم ...

جنگ با همسایگان یک توطن است

تا پیار آرد هر گوش! تکری بدم
جنگشان و قیقی کدش بکنند
میکند در جنگ، پهلوی همچو عجوج
می شنید خوش سپاهی میگند

نهشانه دار برایت زیرزیر
میشوند همه ای با امام حسن
میکند ویران، هد و باعترافات
بسته اودم، نازه اقدامهای اوست

دوهی بینی، صدای انفجار

مانع از همراهی کشیده ای

کشیده ای

بده جوانان، بده جوانان

برن، ای ماده ای دروان همیتر

برن ای ای در خانه همیتر

که ای ایهای ای ای ای ای ای ای ای

بدانشان بده همیتر

بده جوانان، بدیه جوانان همیتر

اگر درست همیتر، نظر رنده همیتر

بود همیتر، ای همیتر

ای همیتر را کشیده ای

در زیری در گستر ای همیتر

سری ای ای ای ای ای ای ای ای ای

که ای ای ای ای ای ای ای ای ای

تو با غلظت جمل دادی که بکار

ز شنت خود شد دندان همیتر

تو را خس کردند آن دیگر ای ای

بین بر پشت خوبیان همیتر

فسوا شد مادی طلوع همیتر

بدست ناسکان، ای کسان همیتر

بچه در صفحه ۱۱

انقلاب اسلامی

آن روزی که بهمن شاهی پور
تُرک را گرد و لر را ملحوظ
مُنه در هر کویه برای ریخت
کویی هست و به دردان می خودم.
ای ای ای طراو و ای ای دز کبیر
فی العیل، بایکاشه، ناگاهان
بد مریزید به شو و روست
ایند داده ای اغلاط کوی این خجالت
می خورد.

اماکن زمان و ترتیب تکاذفی

چشمی داده شایسته کرد همیتر

دشمنی ای فکه و با خواست میله های

بازاریکی شی و میله های شیخ زبور

دندان و ترتیب یکی بگزاران "لوهای

مقام / نیتی" بدد.

اگر شام هم مثل من، چهارشنبه

چون عمو سام، "زیک" و "لکلوره"

میکشی زی و زی و سیلیون درندون

انقلاب ملک ملوب بوده ای

شام تکثیر کر را می دیدید که

بچه در صفحه ۹

تر اگفته بودیم، هوراکنی

شیدم که در عهد قحطان الرجال
غناهم چو آمد به حد وفور
با خاست از هر طرف شویش
محارم رسیدند از هر دور
که نشستند و گفتند و بخاستند
آیا دست خالی و دندان نوچ
نمیدند در طبل و گرد و چکن
سر سرگان اندر آمد به سک
که خود گامکی اشد آمد زیا
جو قدردا زاده بلند آفتاب
و زان بین که بپرس شد انقلاب
بچه در صفحه ۲

اصلاحات در قانون

مشلم

با اشتخار پیشویس، قانون اساسی

از همکان خواسته داده که طبقات

و پیشیگان را در این حق داشته

مزبور اعلام دارند. کرچه این بند

کشتن، جذبه خاصی در زندگی

قواین بداروی بیرونیان از این

تحصیلی که ای کوچه و خیابان بیدا

کرده، حق و اصلاحات را مشتری

این انقلاب ندارند.

- حقیقتاً هم تایید حق داشته

و کار اعلان آن حق هم کیا شده

- خان بچه مرتد

- خیر خوش دار برات

- چه خبر خوش؟

- ای ای

- ای ای

- در این حقیقتاً هم تایید حق در

بچه در صفحه ۷

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

شیده دادند، سالیانه ای ای ای ای ای ای

بچه در صفحه ۹

پاشند

- یعنی یکی باید کارشان گذاشت؟

- ای ای

مردم تا ای جان ای ای ای ای ای ای ای ای

سخنرانی نخست وزیر للت شماره موقت

عجیب گیری کردیم ما بجان شما . چه کار خطیب کردیم نخست وزیر شدیم . با ملت پاشیم ، آمریکائی ها و برویجهاشان دلخور میشیم ... با این پاشیم شما مردم " ضد انقلابی " میشیم . کلاب بروتون ، ما شدیم چوبه

شماره ۱۰

از هر دوین خودم درزم و شام عمزم را با ذرخها گرداندم، ول پیش ازم خودنی از این خودم نهادم.
اما سنه لی این این خشم شدند. زن و قتی پولهایرا شدید گفت:
- ای بازگشای خسته، ای بازگشای خسروی، این لطف شتمید و بچه نکته است
- ماره باشید، ای بازگشای خسته، ای بازگشای خسروی، این بود نمره
که این خودم بدهید.
که این خودم بدهید.
زن در حاشیه کاخکه ای را زار میگردید: کیک! کیک! شما غارت کردند!
خوب، کیک! کیک!
- این، این، این! بادم بسید: کیک! کیک! شما غارت کردند!
سرمه میخ احشائی نهیرفت که این بادم بشوند بو او را بادم از دل خودش بفریزند.
دیگر سرمه میخ احشائی میگردید بادم بسید: کیک! کیک! سرمه میخ از دل خودش بفریزند.
آنها کیک خواهید شدند. اینها کیک خواهید شدند و به محل کارشان

هرگز با خودش می‌خواهد
و هرگز با خودش می‌خواهد
که این را بخواهد

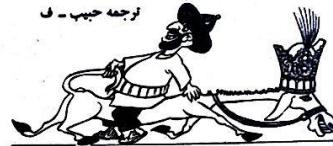
A black and white illustration of a blindfolded figure holding a scale, symbolizing justice. The figure is shown from the waist up, wearing a simple loincloth. A large, dark, semi-transparent shape, resembling a hood or a shadow, surrounds the figure's head and shoulders, obscuring their eyes. The figure holds a set of scales in their outstretched arms, with one side raised higher than the other. The background is plain white.

از سرشنیه خرد این ایشان فلسفه پادشاه بود، آندره زمای او را در سوره دزد یک چشم
بگار درد و نوکتله نیزه درست بست، آندره
او را مالکه میگفتند به مریدی از رسنیش این سیاست، با لحنی امپایان پنهان
و خوشحالانه صفت میکردند، همان‌جا، خوب ایشان
این خواست، سمع خیری خواست، درد خست، همچو خوبی شمده، فراموش
تکنی، غلاظت دارم که این خواست را در خودخوان لست به تو نظر و مرخص خواهد
نمود، این خواست را بگشته،
رس و کفک زیدا و آنها میخواست خود را خلیف کردند، این رسنیش
سیاه آشین گفت، من می‌توانم بود که کوچک، سترشها و موبدان و بدل کوهند،
و از این مرد می‌توان سل صدریان نیزه گرفت که هنوزی خود را آن کوچک
می‌داند، اما از رس و برای بیرونی خود آن را بولی توانده است که بتواند
ایش را درد.
آن را بگذار به عبارت گفت،
ای واژگونی و جوانشان، من بیش تو انتقام ناخواهش کنم
به چهارم را بخات بدی،
هر چیزی که برایها بدهد و دعوه شد بدهد اینکه - خدا بله
مردانه ایشان را بخات بدی،

A political cartoon by Ziad Al-Khatib. It depicts a man sitting on a ledge of a tall brick building, looking down at another man who is working on the ground floor. The building has a prominent chimney emitting smoke. A sign on the wall reads "كليمان" (Klyman). The artist's signature "ZAD" is at the bottom left.

خلیل پدری دیده عذر از خود می‌دهد و نیز یفتات‌لات کوچک
 خلیل کوچک را زیر پیشخوان و پریس
 - او اینها بذرگ می‌خواهد?
 نه، اینها لوز و لوز کن!
 - او هزار کن!
 یک پیش از همیاری سه مرغ‌الدنی ملهه زد و گفت:
 - این زد درست بود سپس سفید آبل می‌خواهد. این باقی است.
 باقی از اینها اینجا می‌خواهد. می‌خواهد
 صراحت نداند که زاده را درمی‌فرمود و با اینسانی گفت:
 - از لذات‌العلیع منست و جواهرات از مواهرات کنترل است که از از این
 نوع جواهر می‌باشد.
 پیشکش آنده گفت:
 - دروغ گیرید!
 صراحت از آدم گفت:
 - فقط از درست و نرم نسبت به تو رایی اینها، برای همینها...
 ها... تبریز. یک خوش بندی دیده.
 پیشکش یکه درود و درویشم زیست شد و غصه و غرفت معلو
 دید، با این‌گاه چیل خواست بروز و دعائات کرد، اما سه مرغ‌الدنی اوروا
 نگاهداشت.
 موادون گفت: کارهای بزرگ و گفت:
 - نعم، پیشکش! کارهای بزرگ و بزرگ بیش از هزار تنک داده است.
 - من نیامند تورت به تو نمی‌کنم و چه نکنم، اما جواهرات مسکن
 است وزیری باند، و دوست نکم، یکی نمی‌گیرم، دوست نکم که درک هم امامه
 می‌گیرم.
 موادون بجاوار در موافقت نکند: فاری و مه
 صراحت از اینسانی جواهرات را نوی که بخت و یک شست بولی به
 نه، پیشکش! در عالم اسلام نهادند گفت.

اتر لتوپنید مالاوف
نوجمه حبیب - ف

شاهزاده‌ای که خرد

— آخر مرد حسابی آزمودن باشد خودش هم کسی عقل و شعور داشته باشد! ماید برگرداندن کهنه بول به مسابق تانوی آن په اجازه مخصوصی

لار بوده
بک گفت:
— هریسا! — کسنه بول را از زیر بغل خود ببرون آورد و ادله داد: —
در جیب او دو تا کوچک هم بودند که از وزشان معلوم میشد طلا هستند.
ول آنها را کش نرفت.

گرفتند. مامح خواراک پری با چنان بد و مجده رخواراکهای گونه کن بر از او ره نه و نور هندی و افغانی را که لب و دهان آدم را مسوزاند یا بی اندیشترین ساختند خود بگذشتند که چیزی نمانده بود از با در آمد. از خواراک پری به فهمانه و از هنخوانه به پویاندیش رفته در دکان حلوایبری بود که اخیرین سطاخ پست می خود را یکستند.

بعد وقتی تا در بازار گشته بزند. ول بازار خونت در آن زمان بدری
بزرگ بود که همچنانکه باد پایی هم امداد آن را دادنست که بهانه در پی
روز، شام بازار را رسیده، نهاده و آزموده این را میخواست. سرمه ایشان را بازداشت و
دست و راسته کوکو گردانید. کشانه ایشان را سرمه ایشان را بازداشت و باز هم طول
دست کمی از راسته او را میخواستند. ول بازار مکاره ایسپ رفوبی د

اینها در سازمانی که را آنها و پایانی بود، در تمام این بهنه پیکران، جمیعت مسلمان‌الدین و همسارش سرتیپ با زور و شار پک بهلو پک بهلو از سیان جمیعت راه گشکردن و سیرفتند.

نهاده شده بود، بودت در نسی: تمام چهارشنبه که خانواده‌زین آن زبان به آن سخن می‌گفتند، این آنجا وجود داشت! انواع و اسامی لبایان، از ساده‌ترین آنها گرفته تا غایل‌انهای رنگار و سرمه و بر و گوهر گل‌کهانی را رنگار گل‌کهانی اسلامیون، آنچه‌های نقره کاری شده، معدی برای دلیران نازنین، قالی های رنگار گل امیریان که نشانی‌های طراحت و رنگارکاری‌های فرقه‌زاده آنها جویب شادی داشتند.

سیزدهم، مخلعهایی که انسان شد به اینجا ملائم و معقق آن شکن بیرون
ستی و حبشه، التکو و دستنه، گوشواره و گردنبند، زن و کار و چالو
و هرچه که بخواستی، در آنجا حد و روی باش است.
چکمه و کشش، قاید، کلاه و عرقجهن، کربنید و شال کمر، کوزه
و سرو، سنک و بیر، غطر و گلاب. اما در میانهها به ملکه اسرائیل، یاهو

سیده‌هم، زیرا برای شرح و توصیف تمام گرفتهای بازار خوتان بهای کتاب ها نوشت که شتری مثلاً از منان کافم شود.

روز بارگاه، روز بر این همراه و چنگال و سرشار از بوها و رنگبای کوئنا کوئن، سرمهت سیری شد. اتفاقاً خربوب کرد و ایرها بر فراز الی، سرخ و لکلکون شدند. وقت شتراتس فر پیده، اهل محل به خانه‌های خود سرمند و

بازار طین پنجه های خود را می بیند. آن روز دادی و سری های زمین
بای که از تروتندان معرفو شوند بود، هنوز داد و سند بسکرد.
زمین های مردی بود هاچ و فرمه با غیرهنی وزگ و لاهیما بگردید، پس
کردن کوت آلوش از زیر چه بایساش بیرون و نمادان زیادی اکشن
اکشن کوت کهنه و کشت، زینت داد، او با یکدیگر گوشت آلوه کاری، با یکدیگر

القاد، بیش خوان نشسته و سکه‌های طلا و نقره و سبز را سرتیپ روی مه
سی‌چد، روی پیش خوان داشت رویه. هنده، چنگه پهارگوش چهن، آتنی
ناتانی کیا که از آن سوی انسان‌های شریعه و اینجا راه باشد و نوسان، ابروی
باشد و باش شتر غردن، دستان عربی و سپاهی از سرمه و کارکرد که در آن زمان
در خاورمیانی رایج بود، بقدام لرستان دیده شد، و سکه‌های گونا گون دیگری

نیز از سرزمین‌های دوربست کفارات می‌شد که برآنها ت Neal گماهی ادعا نهاده
فرنگیکاران در جوش و زو و کلاه خود و شمشیر برهنه و خاچ کافری بر
روی یعنی، نقش شده بود.

و زبان کشش است. در وسیله این سه مخصوص مردم ایرانی، باغ و زرمه کردند بود و پوچایش را با از روی بشکنند. میکردند. کشک های باغ و زرمه ساده سماهیه زین و سین از لای افغانستان کشتند. سلیمانی و بادانی آرام و دلخواه به درون کشی فرو سپرندند. اما پوچایی هایه ای از روش را بدین آنکه شمارش کردند و سل سک زینی کشی ساخت و بدانی خنده

و در نهادین زیر پیش بخواهد که مسخر خود نگاه کرد و انتظار داشت که
در پنهان کنند پیش بیای او، نور زرد ناله را بینند. اما نهدی، دزد با آرامش، کلی
به طلاقها نگاه سرکرد و از فیلهای امداد معلوم شدست که در الگار دیگری طوفان و
است، و گفت:

- دشی دسته های سیخ خوب دیدم که للهدم گرفته و جوانه زده

لست، این خوب را باور کنید یا نه؟ و آئینه تو خوان مرا تنبیخت و بد از پک سالم، باز درم از تو شروع شد و باز هم مسیح خواهم شد به ان کار تنبیخت دست یافت؟

از تلقین یافی سرهنگ میگرفت، بی بیرد، در آثار این شنای خردمند و عالیقدر و پدر علم طب، نوشته شده است که هر گونه اختلال در سلامت جسمانی، بالاگاهله در حالت روحی نیز تأثیر میبخشد و نیز بر عکسی، ملا نصرالدین که

A small illustration of a man wearing a cap, sitting at a desk and looking at a computer monitor. The monitor displays a grid of small windows or icons.

160

آهنگ

ریزدھر شورای نوینگان

پیک از اشاره اخواشته که در سالهای بعد از شروع بیت خلیلی گل کار، شرکت خلیلی مکمل مکون است. این شرکت دارای پست رسا، پست فودولایسیم گامک بر اجتماع و دسترسی قدرتمند به اینترنت است. همچنان که در مقاله ایشان مذکور شد، شرکت خلیلی مکمل مکون در سال ۱۳۹۷ میلادی با توانایی تأمین ۲۰۰ هزار کیلوگرم گوشت و روغن در هفته ایشان جا به جای مکمل از این شرکت میگیرد. همچنان که در مقاله ایشان مذکور شد، شرکت خلیلی مکمل مکون به ممامه کنگره میگذرد. همچنان که بعد از اعدام شرکت سرتون و سرتبرد به مرعو کشاورزی کشاورزی بزرگ میگذرد، شرکت خلیلی مکمل مکون میگیرد. این شرکت در تکثیر اراضی اسلامی و افزایش تولید و توزیع ایران که به سال ۱۳۴۵ در تهران تأسیس یافت خواهد و بدور استقبال را برای این شرکت آغاز میکند.

شغال محکوم

ز. افراشته

بدید افتاد دست لای شد؟
 کارنا کرد که می خواهی مزد زد؟
 میکنی روزگارها را تاچاید؟
 که تو را کرده عزیز جالبیز؟
 درد در زانه برع و خروس؟
 چه چی سهوله در دل از ناس؟
 چی باز از پستان خودست؟
 که تنباو نیساند میخوند؟
 بتوقدنی بخوبی بدم، بد ذات؟
 یا شفای باقیت آقای؟
 مر خرسن طلبی حمه خوش؟
 از در گسل مطری کورسیم
 آدم نیست بد های ما زادار؟
 امسایی دشنه بدم؟
 بسری خدختانمن مرغ هزار؟
 رسیده سوار پرده حشویان،
 شهداران گشای با استادار.
 ناکیز گفته بخر من بزی؟
 یا که دسته سوپاچه زامیر؟
 تو رسومه بده جالبیز تو
 تو داده سمت بازیز؟
 شده یک کهنه کشی بازیز؟
 شده یکی از بند شده استادار?
 شد غش کی از کوشکی؟
 شد بکوتی نکند است دردست?
 استاده کوار بکو، خدازی
 سر جالبیز سعادت بزمی
 میتل انس (۱) شغلان دکر
 میتل بعضاً بعضاً میل میزار
 از ته قلب، مثقال آن کشید
 شری موش شری و موش شری
 درد ده کشیده آن و سری?
 حضرت خوان و خان و ایمانی
 همه بسوند سرف ر تو شغل

ای شال نند گنده، خیله
خوب، بد چند چادر دارد و
ای شرفات، به کام استحقاق
ای خوش ای هشتر و بیهوده
نهاده به بیره آنکه باوسی
که درسته و بسی روابط
مالکی باز زمینه طبلی
مرغ عیشه است مگر خوش و دکات
بیندی، عادی تاخته و دکات
متوسله دهات مانی
با که هشتی گل مولا درویش
ماهی از شمع خوش و کردی
چو سوداوش چنانچه
پهلوگاهی از درسته و ساده
پسته است فرستاده سورا
شنبه شنید که دار آن
خش دار هستی گفته فراموش
لطف المولت ملطف، عذری
ظفح کمر ای از آنچه و نیز
پلاستیک ای ای من و زدا
پسر ای دفتر خوشی، کسی
از شمع زدن سخا خوش
هیچ چند شدت عمرت یار
هیچ چند شد چه کسی از سهوانی
ای همه بینکتی، ای نامزد
کار گرفت و همه وصیت دادی
پوستت را کشم و کاکم
نهند شنید، حاکم خوش
پرسن طبعه کسی بر سردار
خن بزرگ اینجا که رسید
کفت الموسوی که تدبیری
درد یک جوجه خوش حلق ای
ذاللیخون خوش هزاران دهقان
اشتی که هر دهه، گل

- درست قالب تنته، اکه باورت نمیشه رفرازدوم می کنیم ا

فرض ممکن، فرض محال

باقلم . نویسنده: محترم ما

صور مطلة، وزیر کار دولت موقوت،
از عفویت در جمهوری امنستی کرد.
فرصه ای داشت، آدم مسخنده در همین
باشد، یا باید خود را موضعی پایشان
فرضیه همچو دوستی.
فرضیه دوستی، چه می امولا برای
حقیقی یک آرامان مشخص بتواند مسماطی.
پس از آن خود خان یا بد از همه کنار
به آرامان خود خان یا بد از همه کنار
رود.
سؤال، تعیین کنید که عفویت در
جهه همچو سیاست با خل و زارت؟
جواب، خل و زارت.
حل المسائل، بنام طاووس علیین

۴
نهاده.
صورت مسئله. آقای انجوونه بردار
ساق اقدام کرده که من اکاران پیچاء
سال از جهان جلوتر است.
فریض اول. اینکه از سکه عمله
امانته داده که اکاراش را به جهانیان
عرضه نمی‌کند. پیچاء سال زودتر بدینها
آدمدند.

فروضه، اکابر یا میانگینهای سال
از اکابر ایشان فرق ندارد
تغایر اعماق عجوانه، از آنایی تا ماجبو
تغایر مشود که برخی افراد دارند
سال ایند با این روش ممکن است میشود
با خسر.

دعوت به عکسواری از بیان کویان

پرسچون هنرمند که هر وقت در
لطف افسوس ایشان دهاری ترکید شدند
از اینها فراسخ ایشان توانند گیرند و از
ایکابر ایشان برای بیووه هم شرکتند هم
پرسچون خود گذشتند.

حرب العلیل، سکت، مفت، گمکن

مفت ای اندیشه بیمه هم میشود.

حال امسال، در موران انتقالات
ادعاء های معمی و غیرمعمی از جمله
انتقلای داشته اند تا به دل نهوند

۳
صوت سلطنه. کور و الداهم در
کل از این ملل متعدد آن کشورهای معمولی
این از این مدار رخواست کرد بای تائمه
که این کشورهای بروگاه حافظ مدن در
قبرس، ادلب و اینانوی میلی مخدود
میشوند. راجحه داد که مخدود
فوض اویل. ملهم را رفع با اجاد
حال متنی نتوان خود حفظ کرد.
فوض و درجه ای همچنان برخواهی
هستند که این بروگاه ممل مطلب
که این بروگاه متنی می چنگ.
سلطنه. متنی در منطقه
ساوات بیان است.
حل محل اسلام، آن سلوکت و مصل
اکثر حمله ایان، آن کاریکاتور و الداهم
و زمامر و ملک و ملک و شاهزاده ایان حال
هزار هزار هزار آنرا لیر کرده بود.

A political cartoon by Garry Trudeau. It features two caricatured men from the chest up. The man on the left has thinning hair, wears glasses, and has a serious, almost grumpy, expression. The man on the right has dark, wavy hair and a wide, open-mouthed smile showing his teeth. They are both dressed in dark suits and white shirts. The background is a solid red color.

سهرداری پس از ماده صد ایند از مردم خواسته است
تا مالیات سالهای گذشته و امسال اتومبیل هارا بپردازند.

بدینویسه به اطلاع کلیه اهالی مملکت و علاقمندان میرساند
در اثر تغیر و شرایط جاری، در "میانه" بسته شده است لطفاً
اطلاع تابوی از مراسم خودداری فرمائید.

آن هنگر - موکبی که فوق را شخصی به نام عوایخ حافظ شیرازی برای ما
فرستاده و طبق قانون مطبوعات در خروج است چنان آن کرد است.

دیجیتال کننده نشریه: نینا یوپان